

Spørgsmålet er bare: Skal vi samarbejde på en måde, hvor vi giver EU overnational kompetence på de her områder? Altså at man kan vedtage ting hen over hovedet på borgerne, uden at vi har den indflydelse, vi gerne vil have. Det er dér, jeg mener, at vi skal stå af. Vi skal lade det være op til et samarbejde, men ikke en union.

Lars Barfoed (KF):

Det er godt, at vi nu får en åben debat om EU's fremtidige udvikling, og at vi får debatten på et tidspunkt, hvor alt ligger åbent, hvor der er plads til at stille nye forslag, komme med nye ideer, vurdere dem, drøfte dem og drage vores konklusioner.

De gange, vi tidligere sådan for alvor har drøftet EU i Danmark, har det været op til en folkeafstemning, hvor afstemningstemaet lå fast, og hvor der kun var plads til at sige ja eller nej. Sådan er det ikke nu.

EU's nye traktatgrundlag skal først besluttes formentlig i 2004. Derfor er der nu plads til en bred og folkelig og åben debat, og det er netop også det, som Laekenerklæringen lægger op til. En åben debat skal ikke kun forstås som en bred offentlig debat. Åbenheden skal i denne sammenhæng også forstås sådan, at vi gerne skulle kunne lytte til hinanden og bygge bro i den danske befolkning, så vi forhåbentlig kan finde en fællesnævner, som størstedelen af befolkningen kan bakke op om.

Derfor skal vi også være forsigtige med allerede nu at låse os for fast på vores synspunkter. Den Europæiske Union er skabt for at sikre stabilitet og fred i vores del af verden, altså i Europa. Det er først og fremmest sket ved at etablere et tæt økonomisk samarbejde mellem de europæiske stater og udvikle et fælles indre marked, så vores økonomier er tæt forbundne med hinanden. Det er samtidig med den stigende internationale konkurrence også noget, der er helt afgørende for at sikre europæernes fremtidige velstand.

I Det Konservative Folkeparti har vi altid været stærke tilhængere af Den Europæiske Union, også dengang det hed De Europæiske Fællesskaber. Det er et forpligtende samarbejde mellem en række europæiske nationer, der har sikret, at demokratiet også kan fungere imellem landene.

I EU har vi som et mindre land mulighed for at få medindflydelse på de store beslutninger, der træffes i Europa, og som har betydning for os alle sammen. Derfor er det først og fremmest

mindre lande som Danmark, der har høstet de helt store fordele ved Den Europæiske Union.

I Det Konservative Folkeparti lægger vi meget vægt på den store betydning, som udvidelsen af EU med de øst- og centraleuropæiske lande vil have. Den vil yderligere stabilisere den europæiske udvikling og sikre fred i vores del af verden, og det bidrager i sidste ende til europæernes og dermed også danskernes velstand. Men samtidig bliver det jo en udfordring.

Netop fordi vi konservative altid har været stærke tilhængere af EU, føler vi også en særlig forpligtelse til at bidrage konstruktivt til, at fællesskabet fungerer så godt som muligt, og derfor vil man ikke se konservative i forsvarsposition, hver gang nogen kritiserer noget, der har med EU at gøre. Tværtimod vil vi være de første til at være kritiske, hvis der er noget, der kan gøres bedre eller ikke gøres godt nok.

Som konservative er vi også optaget af at sikre den enkelte størst mulig frihed, og vi vender os imod nødvendig centralisme. Det gælder også i forhold til EU, og derfor er vi konservative tilhængere af nærhedsprincippet. Der skal altid være stærke og vægtige grunde til, at medlemslandene giver EU kompetence.

Kl. 19.40

På den anden side er det vigtigt, at EU får kompetence, når det drejer sig om at få det indre marked til at fungere så effektivt som muligt og i øvrigt, hvor der er grænseoverskridende problemer, der bedst løses i fællesskab.

Derfor er der områder, hvor vi er åbne over for det, nogle kalder mere union. Mere union kan der være brug for, hvor der er gode grunde til det. Vi vil gerne have en stærk union på en række områder. Men samtidig vil vi også gerne overveje, hvordan nærhedsprincippet kan styrkes, og hvordan der kan skabes en bedre afklaring af, hvad der er EU-sager, og hvad der er medlemsstaternes egen kompetence.

For os konservative drejer det sig altså om at finde en balance mellem på den ene side på nogle områder at styrke EU's beslutningskraft og effektivitet og på den anden side at skabe en mere klar arbejdsdeling og styrke nærhedsprincippet.

Alt det bliver endnu mere væsentligt, når EU i de kommende år udvides med op mod 12 nye medlemslande. Det er klart, at i en så meget større union vil der blive stillet endnu større krav til effektive beslutningsprocesser, men samtidig til, at der er en fornuftig arbejdsdeling mellem EU og medlemsstaterne.